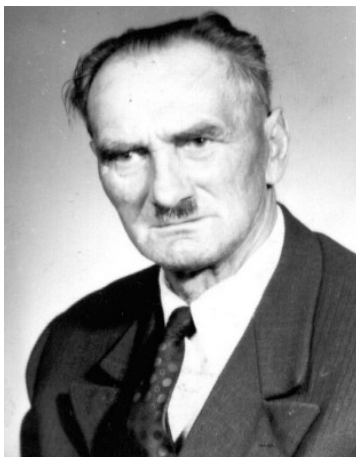

LUDWIK EINBACHER (1909-1990)

Urodził się 27 lipca 1909 roku w Godurowie. Syn Antoniego i Marii z domu Musielak. Szkołę Powszechną ukończył w Drzęczewie. 21 września 1930 roku powołany został do czynnej służby wojskowej i wcielony do kompanii strzeleckiej 69. pułku piechoty. W grudniu 1930 roku został przeniesiony do 22 Batalionu Korpusu Ochrony Pogranicza, a 20 września 1932 roku do rezerwy.

W 1934 roku w Gostyniu zawarł związek małżeński z Franciszką Skowronek. 1 września 1939 roku został zmobilizowany i skierowany do oddziału ochrony mostów kolejowych 70. pułku piechoty. W toku walk odwrotowych dotarł do Warszawy. Brał udział w walkach obronnych stolicy. 27 września został wzięty do niewoli niemieckiej. Zwolniony w październiku, powrócił do Gostynia. W czasie okupacji niemieckiej pracował w charakterze robotnika w młynie Oskara Klimpla w Gostyniu. Po wojnie aż do przejścia na emeryturę w 1969 roku zatrudniony był w PKP w charakterze robotnika, a następnie sokisty. Od 12 kwietnia 1984 roku był członkiem ZBoWiD.

Zmarł 20 marca 1990 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Odnaczony był Medalem „Za Udział w Wojnie Obronnej 1939” (1985).

Informacje Franciszki Einbacher – zbiory rodzinne. Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; Książeczka wojskowa Seria C, nr 468708 RKU Rawicz (22.12.1949).